

ne vil hen, nemlig at ministeren ser lidt på den arbejdsgang, man bruger i direktoratet.

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Jeg har brugt megen tid til at kigge på, om arbejdsgangene er hensigtsmæssige nok og tilstrækkelig brugervenlige, og det vil fortsat ske.

Jeg er enig i den betragtning, som hr. Ole Sohn fører frem, nemlig at nogle klagesager over afgørelser kunne vi være foruden, hvis vi havde et mere enkelt regelsæt. Jeg vil også godt fortælle spørgeren, at meget af min tid – ikke alene i min første ministerperiode, men også her i min anden ministerperiode – er gået med og vil handle om at sikre, at vi får et mere enkelt og forståeligt regelsæt.

Men jeg er også nødt til at sige, at reglerne for dagpengesystemet, som skal håndtere mange typer af forskellige sager, ikke kan blive noget, der kan stå på en A4-side – selv om det kunne være ønskeligt, hvis det kunne blive så forståeligt, at der ikke var grund til klagesager af hverken den ene eller anden type.

Men jeg vil godt tilkendegive, at forenklingssproessen skal være vedvarende og hurtig, og jeg håber meget, at arbejdsløshedskasserne og arbejdsmarkedets parter vil bidrage til det. Jeg tror nemlig, at et enkelt og tydeligt regelsæt også vil mindske antallet af de personer, der synes, at de afgørelser, som er truffet, ikke er logiske og rigtige. Og det er der nogle, der ikke er; det er et fåtal i forhold til det antal sager, der behandles og afgøres, men alligevel skulle antallet helst ned på nul.

**Ole Sohn (SF):**

Jeg takker ministeren for hendes udsagn om at forenkle reglerne; det er der behov for. Og jeg er også enig i, at man nok ikke kan nå frem til, at reglerne kan stå på et A4-ark.

Men jeg mener, det er ret væsentligt for brugerne retssikkerhed, at man laver regler og love og bekendtgørelser i en sådan sprogbrug og gør dem så overskuelige, at brugerne kan forstå dem. Virkeligheden i dag er jo, at brugerne overhovedet ikke har mulighed for at gennemskue regelsættet på arbejdsløshedsområdet. Og det er betænkeligt, at vi er kommet i en situation, hvor statens eget tilsyn heller ikke kan overskue reglerne og derfor har en så stor fejlmargen i deres afgørelser.

Men jeg er glad for, at ministeren vil arbejde for forenkling, og det vil vi fra SF's side også bidrage til.

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Jeg vil lægge megen vægt på, at brugerne kan forstå regelsættet. Men jeg er også nødt til at sige, at der er jo et mellemlid mellem lovgiverne og myndighederne på den ene side og brugerne på den anden side, nemlig de mange tusinde medarbejdere i arbejdsløshedskasserne, som jo har en forpligtelse til at vejlede og rådgive medlemmerne i et sprog, som er forståeligt.

Jeg tror ikke – selv om det kan være en fornem ambition – at en arbejdsmarkedslovgivning altid vil være så tilgængelig, som vi kunne ønske os som borgere. Men det er jo også derfor, vi har nogle arbejdsløshedskasser, som samlet set har en medarbejderstab på omkring 4.500. Og det, der er vigtigt, er, at de forstår loven og kan vejlede medlemmerne på en god og brugervenlig måde.

Men jeg takker for tilsagnet om, at SF vil bidrage til en regelforenkling.

**Ole Sohn (SF):**

Det skal være en afsluttende bemærkning fra min side, at reglerne og de bekendtgørelser, som udgår fra direktoratet og Arbejdsmarkedsstyrelsen, faktisk er holdt i et sådant sprog, at f.eks. Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse i 1993 var nødt til at udsende 112 informationskrivelser og 65 rundskrivelser for at oversætte det sprog, som man bruger i direktoratet og Arbejdsmarkedsstyrelsen, til noget, som medarbejderne i a-kassen kan forstå. Det burde ikke være nødvendigt.

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Jeg vil komme med en oplysning til hr. Ole Sohn, som jeg kan forstå også spørger på SiD's arbejdsløshedskasses vegne.

Jeg kan sige, at de bekendtgørelser og vejledninger, der bliver sendt ud fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, udarbejdes i et meget tæt samarbejde med arbejdsløshedskasserne. Så jeg tror ikke, der er nogen, der er ansvarfri for, at sprogbruken og indholdet og konstruktionen måske ikke altid er så brugervenlig, som borgerne ønsker, og som spørgeren og jeg kunne ønske os det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.